

1980

ANY 1980

LLIBRET DE LA FALLA

Lepanto i

D. Joan d'Austria

— FALLA DEL SUD DE MISLATA —

Programa de Festejos

DIA 2 DE MARZO, DOMINGO

A las 18'30 horas, iremos todos a las Torres de Serranos a presenciar la solemne «Crida».

DIA 8 DE MARZO, SABADO

Durante la mañana, los componentes de esta comisión, procederemos a la tradicional «REPLEGA» del comercio, confiamos en que los industriales de nuestra barriada no escatimarán esfuerzos en complacernos.

Por la tarde, iremos a casa de nuestros abonados a entregarles nuestro libret.

DIA 9 DE MARZO, DOMINGO

A las 9 de la mañana, comenzaremos la «REPLEGA» de fondos en nuestra barriada acompañados de nuestra banda de cornetas y tambores; haremos un minucioso recorrido por nuestra demarcación recogiendo todo premio que se ponga a nuestro alcance. Le recordamos a nuestros vecinos que será inútil que se escondan, pues pensamos registrar hasta el último rincón de todas las fincas. (Después comida).

DIA 15 DE MARZO, SABADO

A las 6'30 horas de la madrugada, «PLANTA» de nuestra fastuosa falla infantil, rogamos no aparquen coches en 5 kms. a la redonda, pues tienen que pasar grúas, puentes y torres por nuestras calles para el traslado de nuestra «pequeña» falla.

A las 20 horas, inauguraremos nuestro nuevo alumbrado. Recomendamos a los peatones que tengan que pasar por nuestras calles, cuando estén las luces encendidas se provean de trajes de amianto para evitar el derretirse.

A esta misma hora, algunos de esta comisión iremos a la Lonja a confirmar que por fin nuestro ninot ha sido indultado.

A las 22 horas, gran soparot de la «PLANTA», el menú constará de cuatro platos (como aperitivo) y a continuación será la cena, que constará de un solo plato, una vaca rellena de un cardo para cada uno, después de postre lo que quiera cada uno.

Cuando regresemos ayudaremos a nuestro artista a plantar nuestro fastuoso, único y singular monumento fallero, si no cabe en la plaza, que tenemos nuestras dudas, la plantaremos en el nuevo cauce del río, que allí sí que cabe.

DIA 16 DE MARZO, DOMINGO

A las 8 de la mañana, no piensen que es la «3.ª MUNDIAL», no, pues es que estaremos procediendo a la «DESPERTA»; el que queda dormido después de la «tronà», lo despertaremos de un martillazo, que es lo único que puede despertar a los sordos.

Al mismo tiempo, «los pelotas» esperarán al Jurado de las Fallas.

A las 9'30 horas, nos concentraremos en nuestro casal para ir a recoger el «GRAN PREMIO». A este llibret, que tiene usted en sus manos.

A las 13'30 horas, cuando regresemos haremos un pasacalle, procediendo a la gran «MASCLETA» (sin comentarios).

A las 16'30 horas, la comisión infantil irá al centro a por sus premios (que no serán pocos). Cuando vuelvan, la Fallera Mayor Infantil Inmaculada Pallardó, impondrá los premios a la falla infantil.

A las 22 horas, cena de sobaquillo en nuestro casal, financiada (sólo gaseosas) por la comisión.

DIA 17 DE MARZO, LUNES

A las 8 horas, «DESERTA», este día no hará falta el martillo, pues ni el sueño de los sordos podrá resistir a esta ecatumbe.

Acto seguido, nos iremos a la Plaza del País Valencià, acompañados de dos trailers a por los premios conseguidos por nuestros monumentos, acompañados de nuestra «SINFONICA».

Cuando regresemos, nuestra Fallera Mayor María Dolores Alcaide, colocará los premios al pie de la falla (los que quepan, los demás al cauce).

A las 14 horas (gran «MASCLETA», grabada del día anterior pero con más volumen).

Por la tarde (a una hora secreta, que ya comunicaremos) se concentrarán los infantiles en el casal, para ir a la Plaza de la Virgen, a ofrecer a la nuestra Mare de Déu sus flores.

Por la noche, a las 10 horas, nueva cena, financiada de nuevo por la comisión (sólo agua, pues ya no quedará presupuesto).

DIA 18 DE MARZO, MARTES

A las 8 horas, o sea, después de la juerga de la noche anterior, nueva «DESPERTA» recomendamos a los cardíacos se vayan a las afueras de Mislata, por evitar «MALES MAYORES».

A las 13'30 horas, pasacalles de todos, pequeñas, grandes y medianos, si es que queda alguno que se pueda mantener en pie, pues siempre en esta comisión somos muy marchosos (no garantizamos el que en este día quede alguno presentable).

A las 14 horas, nueva «MASCLETA», por favor, cardíacos más lejos que esta mañana.

Por la tarde, concentración de falleros, que iremos en paz y concordia a la tradicional «OFRENDA DE FLORES».

A las 22 horas, nueva cena, esta vez haremos un concurso de paellas, lo tendremos que hacer para ver quien hierve mejor el agua, pues dudamos que no quede dinero ni para el azafrán.

DIA 19 DE MARZO, MIERCOLES

«FESTIVIDAD DE SAN JOSE»

A las 8 horas, «DESPERTA» (los cardíacos a los Pirineos).

A las 10 horas, toda nuestra comisión iremos a rendir homenaje a nuestra Patrona de Mislata, nuestra Señora de los Angeles.

A las 12 horas, «pasa-avenidas», aprovechando este paseo para visitar a las fallas vecinas y a nuestro querido hogar del jubilado.

A las 14 horas, última «MASCLETA», el cassette lo pondrá en marcha nuestra Fallera Mayor, la bellísima María Dolores Alcalde.

A las 17 horas, tomaremos por asalto la casa de todos los Pepes/Pitas.

A las 20 horas, nuestra comisión haremos nuestro último pasacalle, despidiéndonos hasta el año que viene de nuestra barriada (por orden gubernativa, se prohíbe llorar, evitando de esta manera que se repita la riada del 57).

A las 22 horas, «CREMA» de la falla infantil, nuestra Fallera Mayor Infantil, la adorable Inmaculada Pallardó, será la culpable de tal desatino.

A las 22'30 horas, última cena de sobaquillo, aunque por la tristeza a causa del final de nuestras fiestas haremos abstinencia.

A la 1'30 horas, «CREMA DE LA FALLA», al que suscribe no le quedan ganas de cachondeo para comentar tal homicidio.

Manuel Carpio Ruiz

Banda de Tambores y Cornetas

Abanderada:

Rosa María Millas Pedro

Cornetas:

Francisco Benítez Leal, cabo

José Luis Enguídanos

José Martí Sebastián

Lorenzo José Quiles Carrillo

José Vicente Gala

José Vicente Duro Navarro

Miguel Angel Hoya

Juan Luis Tolosa

Miguel Angel Lozano

Dionisio Moya Ruiz

Tambores:

Miguel Ortiz López, cabo

Arturo Castillo Giménez

Antonio Tornero Piqueras

José Manuel López Riera

Miguel Angel Lys

José Luis Moya Ruiz

José Benítez Leal

Timbales:

Manuel Millas Pedro, cabo

Manuel Porcal Lluch

Jerónimo Castillo Giménez

SALUTACION

Queridos amigos:

En primer lugar quiero dar las gracias a todos los componentes de esta comisión que con sus esfuerzos han hecho posible que llegue a buen puerto la difícil nave que es la empresa de levantar una falla. Este ha sido un año de cambios y vicisitudes, pero mejor o peor hemos salido adelante en esta ardua tarea.

Quisiera aprovechar esta ocasión para reconocer de buen grado el esfuerzo de esta Junta Directiva que me ha apoyado y no ha regateado ni una sola gota de sudor en pro de estas fiestas tan cargadas de valencianía como son nuestras Fallas.

Espero no haber desmerecido la labor de mis dos anteriores predecesores, que ya habiendo demostrado su amor a estas fiestas y a Valencia en otros años como Presidentes, en esta ocasión han sabido dar lo mejor de sí mismos sin otro propósito que el de engrandecer y dar solera al nombre de nuestra Falla.

También quisiera enaltecer el trabajo de todos y cada uno de vosotros, pero sería imposible el hacerlo en este Libret y menos en esta corta página.

En fin, ahí queda mi grano de arena, que ha sido depositado con el único menester de construir y colaborar junto con todos vosotros en pro de nuestra Falla y de Valencia.

VIXCA LA FALLA DEL SUD.

VIXCA VALENCIA

FRANCISCO PALLARDO NAVARRO

Presidente

A
LA
NOSTRA
FALLERA MAJOR

Maria Dolores Alcaide Moreno

Maria Dolores, rosa pura i tendra
d'un gran jardí faller, la consellera
de la Falla Lepanto i Joan de l'Aústria,
que a tu t'ha proclamàt Reina Fallera.

Bonica com un sol, eres l'aurora
d'un bell renaixer de la nostra Falla;
la vostra cort d'honor, com roses pures,
garlanda d'alegria per la Reyna

Reyna eres tu dels nostres grans fallers
que t'admiran perquè eres la fallera
d'una terra gloriosa i valenciana:
bressol d'artistes grans que té València!

Com dona ben bonica i portentosa,
inspires, tu, graciosa i molt contenta,
al barri popular que te proclama
com Fallera Major de nostra Festa!

A
LA
FALLERA
MAJOR INFANTIL

Immaculada Pallardó Navarro

Immaculada Pallardó, bonica;
és com perfúm del nostre bell jardí:
Fallereta Major de nostra Falla:
tens tot l'anhèl més pur de l'esperít.

Eres com l'alegria prodigiosa
del nostres cors que es tornen infantils,
recordant el passat dels nostres dies
que tu els exposes en ta gràcia, hui.

Immaculada és dolça i molt graciosa
entre chiquetes fragils, com gesml
que purifica; vostra cort d'honor,
recollida en ton barri molt castís.

El barri teu, Lepanto i Don Joan d'Aútria,
dels chiquets la Fallera t'ha elegít,
per a que sigues, tu, sempre, gloriosa,
oh, Fallera Major, Falla Infantíl!

Explicació i relació
de tot allò que conté
la Falla, titulada:

“Animals domestics”

Escrit per: *Joan Borràs i Villena*

Els billets de mil duros

ELS BILLETES DEL BANC, MORATS,
NOS PORTEN DESESPERATS

— o000o —

La Casa de la Moneda
els posà en circulació.

Ningú se'ls guarda i se'ls queda:
doném pas a l'emissió.

De billets que són morat
necessitém bons grapats.

Els billets de mil pessetes
han perdut la plusvalia;
ells se'n van a fer punyetes
quan te'ls gastes en un dia.
Billets verds de l'esperança
d'aquell que ningú n'alcança!

Açò és molt amarc contar-ho;
encara patixen més
aquells que cobren del «paro»
i treballen per a tres.
Treballen de sol a sol
com ho ha fet el camperol.

Els billets de la «burreta»
passaren tots a la Història:
el centim i l'aguilet
perduren en la memòria.
Segons nos diuen els vells,
estos temps millor que aquells.

Tot el món se desenganya
del comerç i del «samarro»;
de diners del Banc d'Espanya
ne necessites un carro.
Se n'anaven tots rodant:
ara, se'n fugen volant.

No té valor la pesseta
en el mapa preferit:
correns, de cara a la meta
sues molt donat el pit.
A l'obrér sense treball,
de billets un bon lligall.

El payasso

SENSE PREMI NI MEDALLA
FA EL PAYASSO EL QUI TREBALLA

— o000o —

Desfullant la margarita
el domestic animal,
vol saber la sort de l'home
que en el circ treballa tant.

Nos ha dit el nostre artiste
que som tots uns animals;
som els animals domestics
qu'és diguén irracionals.

Animalades a manta
dels que pensen treballar;
els que no acagen els lloms
no se moren ells de fam.

Desfullant la margarita
el payasso d'allà dalt,
desidix diguent que és pena
lo que se diu treballar.

Treballa per afició
el payasso peculiar:
fer-nos chistes en el circ
no li resulta pesat.

Quatre bots, una cabriola,
i un poquet més de «treball»,
va guanyant-se les pessetes
que li donen a menjar!

Els billets de la «burreta»
hi ha que guanyar-se'ls suant;
«én el suor del teu front
el bon pa te guanyaràs».

Qui no treballa no menja.
Animals domestics hi han
que trenallen tots els dies
i en la falla te'ls voràs.

El barri chino

TORNARAN LES «GOLONDRINES»
DEL BARRI DE «PUCES» FINES

— o000o —

De quatre en quatre cantons,
per uns carrers prou estrets,
hi ha figues i pimentons
i «mascarres» én botons
que no valen dos quinzets.

Des de que hi ha democràcia
tornaren les «golondrines»
que a alguns catets els fan gràcia:
prostitutes én desgràcia
que't fotràn sinó t'animes.

Quan per dins les trobes brutes,
te fan un poc de teatre
propi de les prostitutes:
si poses el gol quan chutes
pensa be com és el catre.

Unes dones cantoneres
que se guanyen la pesseta:
van pel carrer, volanderes,
conquistant als «primaveres»
dels «botons» en la bragueta.

Com la cosa no és legal,
s'amaguen, gualten el morro,
fan l'ullét a algú, si cal,
esperant de «l'animàl»
la cartera de bon forro.

Sempre hi ha algún «moniato»
de Picanya o de Torrent,
que pensa passar el rato
per a desfer-se del pato
que sol tindre's de moment.

Chiques lleges, chiques tortes,
te les trobes pels cantons;
t'arriben les hores mortes
si en lloc de deixar, t'emportes
a casa, les «pulgacions».

Les wisqueries

ELS «PUTI-CLUPS» DE CIUTAT
TOTS SABEM QUE HAN AUMENTAT

— o000o —

El barri chino en derròc,
com està totplé de rates
han fugit les dones «gates»
per a millorar son lloc.
Fugiren poquet a poc,
espargint-se pels carrers
més centrics, én més diners
d'una bona clientella
que solta millor la «tela»
de l'horta i dels tarongers.

— o000o —

En el barri vell i antic
s'han quedat les «puces» velles
én molts anys a les costelles
i arrues en el melic.
No les vol ya l'home ric
que es gastava les pessetes
visitant les escaletes
pel barri d'aquells anys trenta;
pero ara està que reventa
de runa i dones mal fetes.

— o000o —

Els «Puti-Clubs» de ciutat
els «wisquis» servits per dones
tenen barra i chiques bones:
de presència i novetàt.
Tenen doble reservat
on pots tombar-te una nit
én una mà en cada pit
de la chicona en «porreta»
que además d'estar ben feta
te s'emporta cap al lilt.

— o000o —

Els «Puti-Clubs, infernals,
joventut i discreció
tenen fama i distinció,
per a recibir «pardals»
Dins la sala, tots iguals:
parees i fills retrobaren
l'alegria i recordaren
l'herència de ser calents;
la factura, els dependents,
als clients els la clavaren!

Les marginades

LES «PARDALES», PARDALERES, O ELS CATETS DE MIL MANERES

— o00o —

Prostitutes marginades,
dones desilusionades
de la vida i el camí
de l'honor i el bon destí
que el van perdre com la dama
que se'ls tira per baix cama.

Mare soltera,
ball de palmera.

La ventaça de les chiques
que calgueren per boniques,
per eròtiques, valentes,
templades i molt calentes;
arribaren un mal dia,
sense nebots, a ser «tía».

¿Les violaren
o se deixaren?

El catét, «el primavera»,
carregant én la ramera
o én la rosa desfullada
pel chicòt de «mermelada»
sense sucre ni dolçor
d'una véu cantant amor.

Catét que ho paga
per ser un «fava».

Les pardalés, «pardaleres»,
massa bones i sinceres,
tenen eròtica història
manifestant-se l'eufòria
sense la cançó ben pura
del voler i la Natura.

El catét i ella
nova parella.

L'ambulatori

EL SEGUR DE MALALTIA,
O EL MEGE I L'ANTIPATIA

— o000o —

El Segur, molt insegur,
atén com pot als malalts:
escassos ambuatoris
i falta de personàl.

El mege de capsalera
indica que pots passar
i en un minút te despacha
perqué n'atén a grapats.

Protestes del mal servici,
t'envien a passejar:
entres én dolor de cames
i te n'ixes constipat.

Per l'anàlisis d'orina
que li feren a un malalt,
va saber pels «crucigrama»
que estava el chic en estat.

Me l'entraren al quirófano,
li obriren la plancha un pam:
quedant-se dins les tissores
el tornaren a operar.

A una dona que patia
del fege quasi dos anys,
receptant-li per al cor
no fa molt que la dinyà.

Pel «ligue» que està de moda,
la practicanta, informàl,
té un gran «bollit» én el mege
que està tot fet un «Don Joan».

El Segur de Malaltia
està portant-nos de cap.
Les receptes s'amuntonen,
pero de forment ni un gra!

La clínica

ELS MARIT, DESESPERAT,
VOLGUÉ TAPAR EL FORAT

— o000o —

Tres chiquetes ha tingút
la mullér del tio burro;
fallant-li a ell el «canút»,
del sexe ¿s'ha quedat curro?
Collita de tres chiquetes
i el pobre sense pessetes.

Quan n'havien eixit tres,
encara tenia ganes
la dona, de tindre'n més
i això que tenia canes.
Si arriba a ser joveneta,
bombo, tabàl i trompeta.

— o000o —

PARINT MÉS QUE UNA CONILLA
NO FA EFECTE LA «PASTILLA»

— o000o —

La que és mullér paridora
de les que se diuen fines,
parirà sense demora;
l'ama de casa i senyora,
calenta, com les gallines.

Ne tenim de totes classes
en la «Vinya del Senyor»;
encara que no te'n passes
en el llit, dones bagasses
ya tenen prou en l'aulor.

Quan hi ha «furó i bon conill»
també falla la «pastilla».
Bon mascle d'oli al setrill;
quan la dona vol «un fill»...,
ne té més que una conilla!

Les nits obscures

LES FEMENINES HORMONES O ELS «MARIQUES» S'HAN FET MONES

— o000o —

Les hormones femenines
completen la densitat
del chicòt que sent de veres
una passió desigual.

Renega de ser clavell
desitjant tornar-se rosa;
en lloc d'home ben robust
anhela tornar-se dona.

Ell pensa en les ocasions
de posar-se a fregar plats,
o de cossir-se un vestit
pel seu temple afeminat.

Pensa en els perfums de chica,
anhela espolsar la taula
del menjador en cadires
d'una femenina casa.

Admira els costums de dones
molt ben fetes i boniques
que senten les atraccions
d'una nit en un bon cine.

Ell pensa en coses amables
per a la dona formàl
que se lliga en un bon chic
dels que deixa-los anar.

Pensa en les riques hormones
que estimulen lo cantrari
d'un home fort i pelút
que és com dir-se satir classic.

Les hormones femenines
per a l'home afeminat,
que el tornen cul de panera
pel tractament horminal.

La degeneració

EL TRAVESTÍ, TAL COM SONA, PARÉIX QUE SIGA UNA DONA

— o000o —

En aspecte femení,
movent-se com una dona;
paréix, ara, el travestí,
una chicota molt bona.

De davant, va carregat:
té molt bona danterera;
un chicòt, afeminat,
com rosa de primavera.

Atra volta, les hormones
donant-li a ell tot l'aspecte
de lo boniques chicones
que mai no tenen defecte.

En la Immensa obscuritat,
creguent-te que és una dona,
quan tocar-la hem intentat,
t'ho figures, no consona.

Les tetes talment iguals,
pero en el seu interior
cantava el classic pardal
cançons del sexe i l'amor.

Actua en sales de festes
passant-nos «conill per nap»;
les actuacions, com estes,
tut hom les conta i les sap.

El «travestí» de hui'n dia,
disfruta d'exhibicions
que ell les sent en alegria
perqué sap les pretensions.

El món està de manera
que ara a tot ha dit que sí;
molta gent se degenera
manmatés que el «travestí».

Les tres «tocadoes»

ELS DELS PLATANS DE CANARIES
FAN HORES EXTRAORDINÀRIES

— o00o —

Si del Rey Jaume el cavall
parlara com les persones,
confident, nos contaria
del Parterre mil secrets.

A deshora de la nit
pels foscs voltants de l'estàtua
hi ha molts bultos i siluetes
d'En Jaume «El Conquistador».

Les conquestes «amoroses»
dels aplanats morbosos
a l'entorn del monument
que el conquistar relaciona.

En Jaume «El Conquistador»
no passa les nits a soles:
està rodàt de parelles
fent hores extraordinàries.

Faroles de poca llum
inspiren l'amor erotic
dels afeminats i els plantans
de nostres Isles Canàries.

El bollit d'aquelles hores
que les perden passant són
i s'aprofiten els naps
qu's busquen cul de panera.

Les conquestes junt al Rey,
El Gran Rey Conquistador;
a deshora de la nit
deshonren la nostra Història?

Les cares de la medalla
de l'honradea i del vici,
posen punt final dels actes
que tenen un gran problema.

El comerç alimentici

LA TENDETA DE «EL CHURRÉT»
MOLTES PESSETES HA FET

— o000o —

Va vindre un churro, chupàt,
molt més primét que un fidèu;
establint-se s'ha forràt
cobrant lo de quatre a deu.

Apuntava en la llibreta
tot alló que no pagaven
al comtát; parròquia feta:
els clients farts d'ell estaven!

Tenia la llonganissa
per a les clientes bones;
d'ultramarins i hortalissa
carregaven moltes dones.

A la clienta més bella,
per simpatia en son llit,
omplint-li, ell, la cistella,
la visitava de nit.

De les trampes én el pes
guanyava les «agulletes»
que hui'n dia valen més:
té uns quants billons de pessetes.

De finques no té un grapàt;
robant a dreta i esquerra,
tarongerals n'ha compràt:
té'n l'Havana molta terra.

Ell, per aferrar, no fuma;
molt bandolér, quasi res,
per un gran error de suma
cobrava vint duros més.

Moltíssims duros guanyats
fent-nos a tots la faena:
ara té supermercats
dels que's monten en cadena!

El múltiple mercà

«HIPERMERCÀT», ULTIM CRIT;
AMA DE SASA I MARIT

— o000o —

Els preus pugén que és un fet:
empresaris que són «pillos»;
el comerç te deixa net...,
en camissa i calsonzillos.

La societat de consum,
ara, compra bicicleta
perqué se'n va com el fum
el valor de la pesseta.

Puja molt la gasolina
i én la màquina-pedal
aforra millor, aixina,
el «domestic animà».

Hiper-Mercà que propaga
posant preus de permajos;
pero al vendre se li paga:
¿problema consumidor?

Per l'aforro d'energia
va a tornar el «patinet»
en lloc de l'antic tramvia?
Puja el llum i no poquèt.

El comerç diu les mentires
én els seus «botons a tires»
perqué fa «l'agost» aixina:
nos posa «carn de gallina».

Ama de casa i marit:
ella vol que pugé el «nap»
a deshora de la nit:
ell, que baixe el matalàp.

Com pugén els preus en globo,
pose punt al meu «llibrét».
El Juràt, sinó està bobo,
premiat-me no'm deixa net!

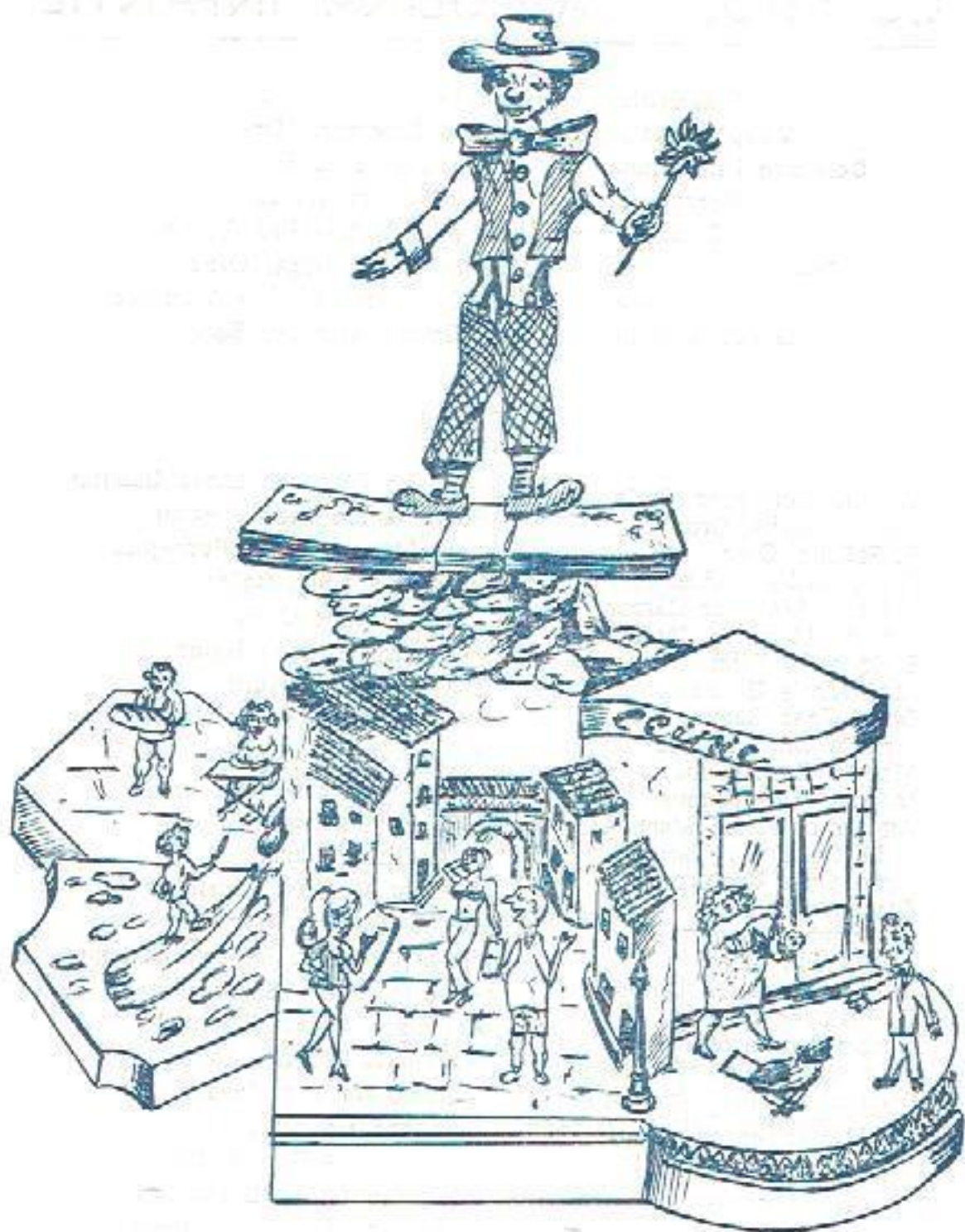
COMISION MASCULINA

Junta Directiva

Presidente:	Francisco Pallardó Navarro -
Vicepresidente 1.º:	José Luis Egea Fambuena -
Vicepresidente 2.º:	Enrique Perlés Díez -
Vicepresidente 3.º:	Andrés Padrón Silvera -
Vicepresidente 4.º:	José Borrás Villena
Secretario:	José Vicente Corella Gandía
Tesorero:	José Igual Andreu -
Contador:	Vicente Roger Sevilla -
Vicecontador:	Roberto Alcalde Moreno -
Delegado Festejos:	Manuel Carpio Ruiz
Delegado Lotería:	José Vicente Romero Sisterna
Vicedelegado Lotería:	José García Ruiz
Delegado Infantiles:	Jaime Lluch Gil -
Delegado Sección Femenina:	Gabriel Martínez Checa -
Vicedelegado Sección Femenina:	José Echevarría
Delegado Actividades Diversas:	Manuel González Pérez
Bibliotecario Archivero:	Pablo Ortiz Gámez -

Vocales

Benjamín Gil Ballester	Vicente García Aleixandre -
Enrique Rodrigo Serna	Luis Martínez -
José Andrés García Abad	José Giménez
Virgilio García Abad	Eduardo Rodríguez
Francisco Pioso	Juan Carlos Esteban Fuertes -
José Fuertes	Ramón Durá López -
Luis Mora -	Camilo Casanova Pedro
Francisco Sahuquillo	Carlos Casanova Correndor
Valentín Martínez	José Casanova Pedro
Frco. José Hernández Cabrera	José Cortés Benlloch -
Saturnino Duro Toledo	Salvador Igual Andrés -
Enrique Perlés Díez -	Amalio Avila Pérez
Francisco Moreno	José María Gil Ballester -
José Cañizares Rodríguez	Mariano Bou -
José Montes Zaplana -	José Ramón Rodríguez
Enrique Rodríguez	Angel García Romero
Rafael Peñafiel Bleda	Francisco Agustín Jordá
Eliseo Orden Fernández	Pedro Pascual Badimón
Antonio Marín Cano	Francisco Igual Barberá
Juan Vicente Blasco -	Samuel Palomares Alvarez -
Antonio Palomares Martínez	Calixto Manzanares Martínez -
Bernabé Nieto Segade -	Jesús Andrés Urrutia
Fernando Guanter Sanz -	

Lema: " ANIMALS DOMESTICS "
Artista: ALFRED ORTIZ
Escrit: per JOSEP BORRAS I VILLENA

COMISION MASCULINA INFANTIL

Presidente:	Roberto Alcaide Moreno
Vicepresidente:	Antonio Echevarría Emo
Delegado Femeninas:	José Miguel Egea Sáez
Secretario:	Andrés Pedrón Mejías
Contador:	Juan Manuel González García
Delegado Festejos:	Vicente Ramón Roger Ortiz
Tesorero:	Juan Carlos Manzanares Martínez
Delegado Lotería:	Juan Gabriel Martínez Bueno

Vocales

Enrique Rodríguez Borja
Javier Peñafiel Orda
R. Peñafiel Orda
Eliseo Orden Cañizares
Valentín Martínez Cárcer
Alberto Martínez Cárcer
Enrique Gil Félix
José María Gil Félix
David Egea Sáez
Ernesto Duro Gómez
Vicente Duro Gómez
Manuel Duro Gómez
Alejandro García Martínez -
J. M. Casanova Alarcón
Pablo Ortiz Cantero -
Fernando Guanter
E. Guanter Luna -
J. J. Pioso Moral
J. Carlos Fuertes Larios
F. J. Roger Ortiz -
Sergio Pedrón Mejías -
Frco. Javier Pallardó Navarro
Francisco Sahuquillo Moya -
Angel Rodrigo García Torrecilla
Antonio Marín Carocillo
Juan Vicente Blasco Soriano
R. Navarro Peres
Santiago Luch Palomares -
Francisco Igual Andrés
J. C. Igual Palomares
Pedro A. Badimón
Francisco J. Manzanares
José Antonio García

Santiago Fernando López Guanter
Pedro Julián Lozano Palau
Raul Mario Molano Rodríguez
Vicente Serrano Cañadas
Israel Serrano Cañadas
Pedro Manzanares López
David Pérez Cervera
Vicente Javier Pérez Cervera
Juan Primo Martínez
Angel Molina Cerdán
Luis Parrilla López
Julio Gisbert Juan
Antonio Montero Rodríguez
Miguel Causera Martí
Jesús Francisco Ballesteros López
Roberto Beleña Sahuquillo
Francisco Alanga Frasquet
Raimundo Pedret Estellés
Antonio Navarro Casado
Fernando González Rincón
José Vicente García García
Alejandro García García -
J. Manuel Almagro Roncero
Julián García Juan
David Sahuquillo Salcedo
J. Carlos Isardo Martínez
Luis Morcillo Amor -

Portic

Quan llixques estos versets,
lector pacient i sofrit,
no em senyales en lo dit
per creure qu'estàn mal fets.

Estàn fets per un faller
que estudis no'n té ni trassa,
i, qu'està mig cerabassa
d'escriure tant de paper.

Ell se calfa la perol·la;
per-ho bé és el seu desig;
o és com el que no té escola
i, per a fer quatre contes,
te que valdre's de sons dits.

Com la fàbula del Burro
que a la flauta feu sonar,
si tinc un poquet de Xurro
i regles d'art no'n sé cap,
m'esforçaré com el Burro
en fer la flauta sonar.

M. Tarín i Máñez

Exaltació

De la taberna de Ximo,
ixqué Roc tot disparat;
tot o feia, manco carrer,
pulx, damut que era molt vell,
duia u dels peus girats.

Fa molts anys essent fadri
una xafà d'un Rossi
anant a latre a les eres,
li feu un peu a banderes.

Un cigarret en els llavis,
quasi tot ell vabejat;
per ha gayato una canya,
brusa negra i espardenyas
i un mocador en lo cap.

¿Qué li passa al tio Roc
per ha que ixca tot cremat?
Alló que han dit els fadrins
i que a d'ell no li ha agradat.

A manco de quatre passes,
com una fletxa, envalàt,
Vicentet el de Almusafes,
el que enguany es concejal,
diem-li:

Roc, no s'envatja,
m'ha que sempre estem igual.

Deixe als fadrins que s'apanyen
deixe-los ya es consaràn.
Els temps de vosté passaren;
açó ya no és lo d'abans.
Deixe-los parlar, recontral
No se faça mala sanc...!

Poden parlar, lo que vullguen,
com si volen reventar;
pero ells deuen de pensar,
que, si me fan la punyeta,
aclare en esta canyeta,
el tindre que senyalar.

A l'oïr lo qu'ells han dit,
quedant-me creuat de braços,
per manco mije nit,
mon pare en quatre galtaes
M'hagués trencat a mí els nassos.

Sí, tio Roc, pero es que hui...
tot se diu més clar i pla.
Vindre a dir-me qu'esta terra
es el País Valencià!

València senpre fou Regne
desde fa «dos-cents mil» anys
primer fou Regne de moros,
denprés Regne de cristians.

Denprés del meu Rey En Jaume
el que a mí en la donà,
denprés d'una lluita llarga
amb el mozo «Mustafà».

I me digne en un llenguatje
del que no m'agarri cap.
Pulx no sé s i ho dia en moro,
francés, llatí, o polac.

Però em diguen: ací la tens
lluita per ella amb bon braç,
i podràs tu fer dins d'ella
tot lo que t'ixca del nas.

Per açó València és meua
i el meu Rey me la entregà,
així de guapa i bonica,
lluenta, lliure i honrrada.

Per açó, València és meua
i de tots els meus germans.
Pulg tot lo que hi ha dins d'ella,
es dels propis valencians!

Per açó, València, es meua:
lliure, bonica i lleal;
per algo en el meu escut
porta una «elle» mayúscula,
com la nostra Catedral.

No deu res a ningú:
tot se pagà fa molts anys.
No hi ha lloc de que mos lliguen
amb manyos ni amb navarricos,
mallorquíns ni catalans.

Puix, el meu Rey Jaume, fon
qui ho deixà escrit «fa mil anys»,
qué, Gran València, seria
no més que dels valencians!

M. Tarín i Máñez

CORTE DE HONOR

Fallera Mayor saliente:

Antonia González Moya

Antonia González Molla
Pepita Cuesta Cervera
María Dolores Sáez Fajardo
Rocío Atienza Barberó
Purificación Bueno Oltra -
Ana María Llop Rodríguez
Elvira Llop Rodríguez
Isabel Sáez Fajardo
Gloria Mínguez Tornero -
Monserrat Villanueva Jiménez
María Dolores Ferris Campos
Beatriz Pastor Checa
Gloria Palomares López -
Josefina Castillo
Vicenta Martínez Leal -
Carmen Moreno Rabadán
Dori Millás Pedro
Ana María García Alarcón
Angeles Morcillo Leal -
María Dolores Benítez Leal
Silvia Martínez Día -
Carmen Flta García
Carolina Torrecilla Molina
Encarnita García Velando
Antoñita Fernández Morante

María Julia León Mota
Ascensión Baldomero Cuenca
Rosario Caballero Pérez -
María Jesús Causera
Isabel Rodríguez Hurtado -
Mari Carmen González Plaza
Rosa Albadalejo Herráiz
Rosario Amor Espín -
Vicenta Palomares López -
Concha Corredor Calvo
María Pilar Soriano García -
María Angeles Pérez Carpi
Isabel Martínez Galindo -
María Teresa Cantero -
Vicenta Quiles Carrillo -
Dolores Moreno Besó -
María Ortiz Tórtola
Natividad Navarro Ferrando
Marisa Vicent Casanova
Luisa Ortega Sáiz -
María Luisa Igual Ortega -
María Jesús Alarcón Talavera -
Antonia Escribano Casteblán
María Dolores Borrego Ledesma

CORTE DE HONOR INFANTIL

Fallera Mayor saliente:

Niña Sergia Echevarría Emo

Elena Durá Alarcón
Carmen Guadalupe Rodríguez Borja
María Angeles Montes Morcillo
Susana Montes Morcillo-
Ana María Peñafiel Ordaz
Beatriz Orden Cañizares
Virginia Orden Cañizares
Isabel Piosa Moral
Raquel Pallardó Navarro -
Gloria Mora Moya
Begoña Mora Moya -
María Cristina Palomares León
Celia Nieto Caballero -
Isabel Avila Mayoral
María Angeles González García
Eva Marín Carrillo
Silvia Navarro Pérez
Natalia Blasco Soriano
Cristina Blasco Soriano
Conchín Casanova Corredor
Cristina Bou Rodríguez -
Rosa Rodríguez Albadalejo
Ana Cristina Palomares Martínez -
Carolina Igual Andrés
Silvia Badimón Pastor
Beatriz Badimón Pastor
Anunciación Badimón Pastor
Rosa María García Alarcón
Silvia Martínez Martínez -
Isabel García Martínez
María Pilar Lluch Palomares
Beatriz Lluch Palomares -
María Teresa Andrés Rodríguez
Aurelia Andrés Rodríguez
Rosario Morcillo Amor
María Gracia Martínez Cárcel
Marl Paz Martínez Bueno
Esther Corella Llop
Ana Belén Corella Llop

Eva María Gil Llop
Sandra Gil Llop
Sergia Echevarría Emo
Yolanda Echevarría Emo
Esther de Arribas Sáez
Rocío Duro Gómez
Elvira Duro Gómez
María Teresa Moreno Buenafé
Rosa María Moreno Buenafé
Clara Isabel Martínez Cárcel
Angelita Gala Izquierdo
Inocencia Benítez Leal
Isabel Benítez Leal
Julia Sanfélix Vicente
Beatriz Sanfélix Vicente
María Dolores Cortés Benlloch
Ana Causera Martín -
Mercedes Suárez Poveda
Gemma Baños Costa
María Eloisa Castillo
Inmaculada García Juan
Amparo García García
Salomé Piquer Sirerol
Adoración Villarroya Pérez
Consuelo Pedret Estellés -
Amparo Latorre Mascarós
A. Rosario Moreno Rabadán
Ana María Navarro Casado
Sandra Ballesteros López
Maite Rambla Alegre
Isabel Pérez Cerveró
M.ª Angeles Palomares Villanueva
Amparo Alanga Frasquet
Ingrid García Collado
Rosana García Collado
Alicia Prats Sanjuán
Yolanda Prats Sanjuán
Emiliana Olmeda Olmeda

Felicidades ...

Amigos

Nuestra Mislata tiene una falla
de una inmejorable talla
y eminentemente caritativa.
Al frente de ella un Presidente
muy eficaz y competente
y con él, una formidable Directiva.
La que recuerda al anciano
por ser un deber de hermano
cuando éste es ya un **Jubilado**.
Lo visitan con cariño y cordialidad,
comprensión, amor y humanidad.
¡Todos desean estar a nuestro lado!
Por lo que en la pasada Navidad
los hombres de la tercera edad
socios del Hogar del Jubilado,
hemos sido estupendamente agasajados.
más diría yo, muy obsequiados
por lo que algunos... hemos llorado...
...Pero con lágrimas de alegría
al ver con qué amor y simpatía
han llegado hasta nosotros.
Simpática y querida juventud,
os deseamos a todos suerte y salud
y que en el mañana vosotros
mantengáis vivo este Hogar,
pues si seguís derramando amor
mañana cuando lo regentéis
porque nosotros ya nos **fuimos**
tan solamente os pedimos
que, sin llorar, nos recordéis.

Celestino Ibáñez

Himne Regional

Per a ofrenar noves glòries a Espanya,
tots a una veu, germans, vingau.
¡Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!

¡Pas a la Regió
que avança en marxa triomfal!

Per a Tu la vega envia
la riquesa que atresora,
i és la veu de l'aigua càntic d'alegria
acordat al ritme de guitarra mora.

Paladins de l'Art t'ofrenen
ses victòries gegantines;
i als teus peus, Sultana, tons jardins extenen
un tapís de murta i de roses fines.

Brinden fruites daurades
els paradisos de les Riberes;
pengen les arracades
baix les arcades de les palmeres.

Sona la veu amada,
i en potentíssim, vibrant ressò,
notes de nostra albada
canten les glòries de la Regió.

Valencians, en peu alcem-se.
Que nostra veu
la llum salute
d'un sol novell.

Per a ofrenar noves glòries a Espanya,
tots a una veu, germans, vingau.
¡Ja en el taller i en el camp remoregen
càntics d'amor, himnes de pau!

¡Flamege en l'alra
nostra senyera!

¡Glòria a la Pàtria!
¡Vixca València!
¡Vixca!

¡¡Vixca!!

¡¡¡Vixca!!!

Música del: Mtre. Josep Serrano
Lletra de: Maximilià Thous

Lema: LA MUSICA

Artista: Manuel Guitarte

Recompensas otorgadas por la J. D. R.

Distintiu d'Argent:

Inmaculada Pallardó Navarro
María Angeles González García
Roberto Nicolás Alcaide Moreno
José Miguel Egea Sáez
Juan Gabriel Martínez Bueno
Antonio José Echevarria Emo

Bunyol d'Argent:

Carmen Fita
Vicente Roger Sevilla
Francisco Pallardó Navarro
Manuel González Pérez

Bunyol d'Or:

José Luis Egea Fambuena
José Borrás Villena
Benjamín Gil Ballester

